

Oponentský posudek

Bc. **Zuzana Kopřivová**, *SPECIFIKA ŘÍZENÍ OPERNÍHO SOUBORU Přehled a analýza sólistických souborů opery v České republice, Praha, HAMU, 2020*

Ve své diplomové práci si autorka zvolila téma, ke kterému má vztah nejen jako budoucí hudební manažerka, ale i jako aktivní pěvkyně, která má s operní problematikou i praktické zkušenosti „z druhé strany“. Proto i cíl práce a pracovní hypotézy jsou formulovány velmi přesně a precizně a cílí na problémy, které jsou v odborném tisku i mezi celou oblastí velmi intenzívně diskutovány, aniž by byl doposud nalezen „recept“, který by danou problematiku mohl vyřešit. Rovněž zvolená metodologie svědčí o promyšlené a koncepční přípravě této práce.

Přehled pojmů a terminologická přesnost je dalším kladem této práce, autorka věnuje této problematice druhou kapitolu a vysvětluje základní termíny a pojmy sledované oblasti. V kapitole 4 pak přechází k analýze existujících typů divadel se stručným historickým exkurzem. Díky schopnosti pracovat s vybranou literaturou a dalšími prameny přináší autorka velmi koncizní a hutné závěry, například o zvýšení počtu divadel po roce 1990. Její konstatování o „divadelní struktuře ovlivněné způsobem řízení divadel za minulého režimu“ (str. 25) je určitě zcela na místě, bylo by zajímavé, třeba při obhajobě, definovat, které znaky minulého režimu ovlivňují i dnes systém řízení a divadelní provoz. To není výtku vůči autorce, jen zajímavý podnět i inspirace pro přemýšlení pro oponenta. Kapitola 4 Typologie divadel je velmi dobře napsána, autorka dovede na všech místech, nejen v této kapitole, přesvědčivě a argumentačně účelně a racionálně dojít k vytčeným cílům. V závěru kapitol podává naprosto přesnou formulaci dílčích výsledků.

Těžištěm práce jsou pak velmi podrobné a z hlediska ukázky schopnosti analytického myšlení nesmírně cenné kapitoly 5 – 10. Podrobné souhrnné analýzy často opřené o vlastní šetření a podrobnou velmi náročnou analytickou práci ukazují Zuzanu Kopřivovou jako neprosto zkušenou autorku se schopností samostatného a přínosného myšlení. V těchto kapitolách a analýzách, srovnáních a úvahách, může její práce sloužit jako dokonalý pramen poznání naší operní scény mezi léty 2010 – 2019. Zuzana Kopřivová vypracovala i speciální dotazník pro začínající pěvce a zuzitkovala i dva rozhovory s šéfy našich operních domů.

V závěru se vrací ke svým hypotézám a přesvědčivě formuluje, že jsou potvrzeny: jak postupná redukce stálých sólistických souborů, tak existence jakéhosi stálého souboru sólistů „pendlujícího“ mezi jednotlivými operními scénami, tak výraznou repertoárovou setrvalost našich operních scén. Práce je napsána velmi přesným a výstižným jazykem, autorka umí skvěle formulovat a především dokáže dojít k vytčeným cílům za použití velmi přesně definovaných metodologických postupů. Protože ji znám i jako výbornou operní pěvkyni, dovoluji si velmi stručné a možná nekonvenční hodnocení její skvělé práce: **Brava!**

Zuzana Kopřivová je s problematikou opravdu velmi dobře obeznámena, rád bych toho využil a při obhajobě s ní diskutoval o tom, zda si myslí, že stávající hustota operních domů v ČR je udržitelná a za jakých podmínek (opravdu systém vícezdrojového financování využívá i soukromých zdrojů?), zda je právě hybridní trh (naprostá převaha „státních“ operních a dalších domů vůči soukromým) oním reziduem minulého režimu, zda a kdy se projeví kapacitní „nasycenost“ českého trhu v oblasti divadelních scén.

Navrhuji hodnocení A.

Prof. PhDr. Jiří Štílec, CSc

